

MVCRX06S5B56
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-172507-4/ODK-2022

Praha 7. listopadu 2022

Obec Opatovice nad Labem
Pardubická 160
533 45 Opatovice nad Labem

prostřednictvím DS

Výzva ke zjednání nápravy
K č. j. OÚOnL/3302/22

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále jen „Ministerstvo vnitra“), jakožto správní orgán příslušný dle ustanovení § 123 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), tímto

**vyzývá obec Opatovice nad Labem, se sídlem Pardubická 160, 533 45
Opatovice nad Labem, aby do 60 dnů od doručení této výzvy**

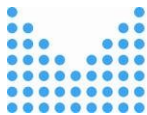
z j e d n a l a   n á p r a v u

**obecně závazné vyhlášky č. 1/2022, o stanovení koeficientů pro výpočet
daně z nemovitých věcí.**

Důvodem uplatnění této výzvy je zjištění Ministerstva vnitra o rozporu výše nadepsané obecně závazné vyhlášky se zákonem, a to s § 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“).

I.   Postup Ministerstva vnitra před uplatněním dozorových opatření

[1]   Ministerstvo vnitra v rámci výkonu své dozorové činnosti zjistilo, že obec Opatovice nad Labem dne 26. září 2022 vyhlásila ve Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů obecně závaznou vyhlášku obce Opatovice nad Labem č. 1/2022, o stanovení koeficientů pro výpočet daně z nemovitých věcí (dále též jen „OZV“).

[2] V čl. 2 OZV obec Opatovice nad Labem stanovuje „Místní koeficient (...) se v části obce Opatovice nad Labem vymezené pozemky s parcelními čísly (...) stanovuje ve výši 5“. Jedná se o selektivně vybrané nemovité věci (resp. parcelní čísla), pro něž se stanovuje koeficient daně z nemovitých věcí ve výši 5; všechny tato parcelní čísla jsou ve vlastnictví Elektrárny Opatovice, a. s., LV 10726 v k. ú. Opatovice nad Labem.

[3] Ministerstvo vnitra v návaznosti na provedený přezkum dospělo k jednoznačnému závěru o rozporu OZV se zákonem. O této skutečnosti byla obec informována zasláním právního posouzení OZV ze dne 7. října 2022, č. j. MV-172507-2/ODK-2022. Obec Opatovice nad Labem byla současně požádána, aby v termínu do 15 dnů ode dne doručení předmětného posouzení Ministerstvu vnitra sdělila, zda a v jakém termínu je případně ochotna zjednat nápravu předmětné OZV.

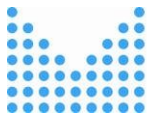
[4] Na uvedené reagovala obec Opatovice nad Labem prostřednictvím svého starosty ve vyjádření ze dne 21. října 2022, č. j. OÚOnL/3302/22, v němž polemizuje se závěry Ministerstva vnitra vyjádřenými v právním posouzení OZV, přičemž s nimi vyslovuje nesouhlas. K obsahu vlastní „reakce“ a jejímu vypořádání viz část III. této výzvy.

[5] Neboť obec Opatovice nad Labem ve své reakci deklarovala, že se závěry právního posouzení OZV nesouhlasí, z čehož je patrná neochota zjednat nápravu OZV, je Ministerstvo vnitra povinno v souladu s § 123 zákon o obcích formalizovaným způsobem obec vyzvat ke zjednání nápravy ve lhůtě 60 dnů od doručení této výzvy.

II. Posouzení zákonnosti nastavení místních koeficientů v OZV obce Opatovice nad Labem

[6] Jak bylo uvedeno v bodě 2 této výzvy, obec Opatovice nad Labem přistoupila k selektivnímu výběru nemovitých věcí, pro něž stanovila maximální možný místní koeficient daně z nemovitých věcí. Dle § 12 zákona o dani z nemovitých věcí, ve znění účinném od 1. ledna 2021, platí: „*Obec může obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovité věci na území celé obce nebo pro všechny nemovité věci na území jednotlivé části obce stanovit místní koeficient ve výši v rozmezí 1,1 až 5, přičemž koeficient musí být stanoven s přesností na 1 desetinné místo. Tímto koeficientem se vynásobí daň poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, zdanitelných staveb nebo zdanitelných jednotek, popřípadě jejich souhrny, s výjimkou pozemků uvedených v § 5 odst. 1.*“.

[7] Po přezkoumání vlastní povahy obcí vymezených „jednotlivých částí obce“, pro něž na základě § 12 zákona o dani z nemovitých věcí stanovuje místní koeficient,

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že **vymezené části území obce nelze považovat za „části obce“ ve smyslu níže uvedené interpretace tohoto pojmu, a předmětné vymezení je tudíž provedeno v rozporu se zákonem.** Je přitom třeba předeslat, že za „jednotlivé části obce“ dle výkladu Ministerstva vnitra nelze považovat selektivně vybrané nemovité věci nebo jejich soubory, které tvoří např. jednotlivé prostory a objekty (areály) výrobních, průmyslových a jiných podniků, logistických center, rekreační objekty apod.

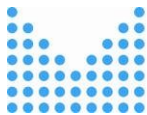
[8] Ze skutečnosti, že zákon o dani z nemovitých věcí nepodává vlastní definici pojmu „část obce“ nelze dovozovat, že tento pojem lze vykládat zcela volně, potažmo, že za „části obce“ lze považovat i jen jednotlivé, obcí v obecně závazné vyhlášce označené, parcely či jejich skupiny. V souladu s formálně systematickým výkladem a principem jednoty a bezrozpornosti právního řádu je třeba při výkladu jazykově nejasných pojmů přihlížet k významu, které jim přiřkládají související právní předpisy.¹ Zákonu o dani z nemovitých věcí blízkým právním předpisem je zákon o obcích, který upravuje postavení, organizaci a činnost obcí, jež obecně závazné vyhlášky o koeficientech daně z nemovitých věcí vydávají, a jimž směřuje celý výnos daně z nemovitých věcí.

[9] Z jednotlivých ustanovení zákona o obcích (srov. např. § 1, § 21 odst. 1 a § 27 odst. 2 zákona o obcích) lze přitom dovodit, že pod pojmem „část obce“ tento zákon v obecném (materiálním) slova smyslu rozumí **část území obce, které je souvislého charakteru, a jež je současně obydlené občany této obce, kteří tvoří určité „územní společenství“.** Jedná se tedy o určitou ucelenější lokalitu, ve které se nachází více „nemovitých věcí“, mezi nimiž existuje věcná a místní (zejména historická, urbanistická a krajinná) souvislost a jež pojí určitá společná specifika odrážející podmínky dané části území obce a občanů, kteří na něm žijí. **Jinými slovy řečeno, za část obce lze označit tu občanů obydlenou část jejího území, která by za jiných okolností mohla být samostatnou obcí, byť by co do počtu obyvatel byla obcí velmi malou. Zpravidla jde o historicky vzniklé městské čtvrti a dřívější samostatné obce či osady, které se k obci přičlenily historickým vývojem.**

[10] Pro účely stanovování místního koeficientu daně z nemovitých věcí z uvedeného obecného (materiálního) pojetí „části obce“ vyplývá, že **není nezbytné, aby obec měla „části obce“ vymezené i ve formálním smyslu jako evidenční**

---

¹ Jak např. konstatoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 13. května 2003, č. j. 1 As 9/2003-90, „[p]rávní řád České republiky tvoří jednotný celek, jehož jednotlivé části jsou spolu ve vzájemných systémových souvislostech. Konkrétní pravidlo chování proto bývá vyjádřeno často nikoliv v jediném předpise, ale v několika předpisech, případně neposkytuje-li jeden právní předpis jednoznačnou odpověď na určitou právní otázku, je nezbytné vyložit ji v systémových souvislostech s předpisy ostatními tak, aby tato otázka byla spravedlivě a rozumně zodpovězena.“

jednotky [§ 27 odst. 2 zákona o obcích a § 29 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů], byť tomu tak v praxi ve většině případů bude. Podstatné v této souvislosti pouze je, aby území označené obcí v obecně závazné vyhlášce odpovídalo shora uvedeným materiálním znakům „části obce“.

[11] Ministerstvo vnitra v této souvislosti podotýká, že si je vědomo, že důvodová zpráva k zákonu č. 609/2020 Sb., jímž byla obcím rozšířena pravomoc stanovovat místní koeficienty pro „*všechny nemovité věci na území jednotlivé části obce*“, pojímá význam pojmu „část obce“ široce, když uvádí, že jí mohou být i „*vymezené parcely určené svými parcelními čísly*“. Důvodová zpráva v tomto ohledu nicméně zcela odhlížela od skutečnosti, že předmětný pojem má v kontextu se zákonem o obcích jednoznačný a výkladově ustálený právní význam, a dokonce i v minulosti byl zákon o dani z nemovitých věcí novelizován v tom smyslu, aby bylo naprosto zřejmé, že „jednotlivou částí obce“ se nerozumí „jednotlivé pozemky“ či „jednotlivé stavby“.²

[12] Z hlediska objektivně teologického výkladu Ministerstvo vnitra uvádí, že při výkladu pojmu „část obce“ musí být přihlíženo ke skutečnosti, že obecně závazná vyhláška je právním předpisem. Mezi základní znaky právních předpisů patří jejich **všeobecnost, potažmo abstraktnost**. Právní předpis by tedy ze své definice **neměl upravovat jedinečné (konkrétní) případy**. Pokud by měla být regulace zaváděna ve vztahu ke konkrétně vymezeným nemovitým věcem (selektivní výběr jednotlivých pozemků či staveb), pak by se **dle judikatury Ústavního soudu ze dne 18. listopadu 2010, sp. zn. Pl. ÚS 14/08) materiálně jednalo o opatření obecné povahy, nikoliv o právní předpis**. K uvedené skutečnosti je při výkladu pojmu „část obce“ užívaného zmocněním § 12 zákona o dani z nemovitých věcí nezbytné přihlížet, a interpretovat tento pojem v tom smyslu, aby byla zachována všeobecná, potažmo abstraktní povaha právního předpisu.

[13] Konečně je třeba odkázat na princip *in dubio pro libertate* vyplývající z ústavního pořádku, podle něž by se shora vyložené interpretaci pojmu „část obce“ užívaného zákonem o dani z nemovitých věcí měla dát i v případě pochybností přednost, neboť nejméně zasahuje do veřejných subjektivních práv poplatníků daně z nemovitých věcí.³ Úprava konkrétních (jedinečných) případů v rámci obecně

---

² V této souvislosti srov. znění § 6 a § 11 zákona o dani z nemovitých věcí před a po novelizaci zákonem č. 315/1993 Sb., stejně jako důvodovou zprávu k němu, v níž je výslovně uvedeno, že na základě této novely se „*upřesňuje se skutečnost, že obecně závaznou vyhláškou mohou být sníženy nebo zvýšeny koeficienty pouze pro jednotlivé části obce a nikoli pro jednotlivé pozemky*“.

³ Ze základních principů daňového práva, zejména principu legální licence, právní jistoty a předvídatelnosti právní regulace, plyne mimo jiné zásada, že „*v případě, že daňový zákon z důvodu své nejasnosti, nesrozumitelnosti či nepřesnosti nebo ‚mezery v zákoně‘ umožňuje vícero rovnocenně přesvědčivých výkladů, je nutno použít takový z nich, který vůči daňovému subjektu mírnější (neboť je věcí státu, aby formuloval své daňové zákony natolik jednoznačně, srozumitelně, přesně a úplně, aby*

závazné vyhlášky týkající se stanovení násobně vyšší daně z nemovitých věcí pro obci vybrané konkrétní nemovité věci totiž na rozdíl od situace, kdy by taková úprava byla stanovena opatřením obecné povahy, zbavuje poplatníky daně včasné a dostatečné ochrany jejich veřejných subjektivních práv, zejména adekvátní obrany před svévolným či diskriminačním přístupem ze strany obce. **Ministerstvo vnitra připomíná, že Ústavní soud ve věcech interpretačně sporných zmocnění pro vydávání obecně závazných vyhlášek v oblasti daní a poplatků uvedený princip akcentuje a v pochybnostech přihlíží k výkladu pro poplatníky nejprůzračnějšímu,** viz naposledy nález Ústavního soudu ze dne 11. října 2022, sp. zn. Pl. ÚS 27/21 (Přišimasy), bod 47.

[14] Z výše uvedených důvodů hodnotí Ministerstvo vnitra OZV obce Opatovice nad Labem jako celek rozpornou s § 12 zákona o dani z nemovitých věcí.

[15] Konečně Ministerstvo vnitra uvádí, že v rámci právního posouzení věci s ohledem na ekonomii dozorového procesu blíže nezkoumalo, zda obec Opatovice nad Labem nastavením místního koeficientu v rámci OZV nepostupovala též v rozporu s ústavním principem rovnosti a zákazu diskriminace, případně zda v jejím postupu nelze nad rámec již uvedeného spatřovat též pokus o obcházení zákona, resp. maximální výše tzv. „obecního (podnikatelského) koeficientu“ upraveného v § 11 odst. 3 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí. Nejednalo-li obec Opatovice nad Labem nápravu OZV k této výzvě, není vyloučeno, že Ministerstvo vnitra v další fázi dozorového procesu přikročí rovněž k přezkoumání posledně zmiňovaných aspektů.

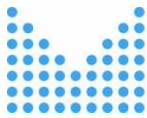
III. Vypořádání připomínek obce Opatovice nad Labem k právnímu posouzení OZV

[16] Obec ve své reakci ze dne 21. října 2022 uvádí, že vycházela zejména z ustáleného stanoviska Generálního finančního ředitelství k vymezování „části obce“ v obecně závazných vyhláškách dotýkajících se úpravy koeficientu u daně z nemovitých věcí, přičemž právě orgány finanční správy, včetně Ministerstva financí mají nezpochybnitelnou pozici v rámci výkladové praxe k daňovým otázkám. Obec rovněž odkazuje na důvodovou zprávu k zákonu o dani z nemovitých věcí (resp. k jeho novele) ze dne 22. června 2020.

[17] Ministerstvo vnitra již výše uvedlo, že je mu obsah důvodové zprávy k předmětnému zákonu znám. Důvodové zprávy však nepředstavují jediný pramen

---

minimalizoval výkladové nejasnosti; v opačném případě by se jednalo o nepřipustnou libovůli zákonodárce“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).

pro výklad právních předpisů a nejsou právně závazné.⁴ Upřednostnění interpretace pojmu „část obce“ užívaného zákonem o dani z nemovitých věcí podle jiných metod než metody subjektivně historické, považuje Ministerstvo vnitra v daných souvislostech za dostatečně podložené a přesvědčivé. Soudní judikatura a právní doktrína poskytují nespočet příkladů, kdy byla určitá právní norma interpretována a aplikována z důvodu jejího neadekvátního vyjádření ve výsledku odlišně, než jak zamýšlel historický zákonodárce.

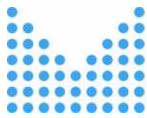
[18] Samotný Ústavní soud ve své judikatuře (např. nález ze dne 16. ledna 2003, sp. zn. III. ÚS 671/02) opakovaně cituje tezi Gustava Radburcha, jednoho z nejvýznamnějších evropských právníků 20. století, z níž také při své rozhodovací praxi vychází, a podle které „[v]ůle zákonodárce není metodou výkladu, nýbrž cílem výkladu a výsledkem výkladu, výrazem pro apriorní nezbytnost systémově nerozporného výkladu celého právního řádu. Je proto možné konstatovat jako vůli zákonodárce to, co nikdy jako vědomá vůle autora zákona nebylo přítomno. Interpret může rozumět zákonu lépe, než mu rozuměl jeho tvůrce, zákon může být moudřejší než jeho autor – on právě musí být moudřejší než jeho autor. (G. Radbruch, *Rechtsphilosophie. Studienausgabe. Hrsg. R. Dreier, S. Paulson, Heidelberg 1999, s. 107.*)“. Citovaná teze ostatně odpovídá **objektivní teorii, která na evropském kontinentě jednoznačně převažuje**.⁵

[19] Obcí zmiňované Doporučení Generálního finančního ředitelství bylo zpracováno, jak je v něm výslovně uvedeno, „aby se předešlo nejasnostem a chybám při zpracování obecně závazných vyhlášek správci daně“, tj. příslušnými finančními úřady. **Obsah předmětného doporučení není metodickou pomůckou pro tvorbu obecně závazných vyhlášek z hlediska jejich zákonnosti**, ale pro strukturování jejich obsahu, aby byly optimálně technicky zpracovatelné při správě daně, a při stanovování daně tak nedocházelo k chybám. S výjimkou Ministerstva vnitra jakožto dozorového orgánu nemohou správní orgány (ani orgány finanční správy) hodnotit zákonnost či nezákonnost obecně závazných vyhlášek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. května 2019, č. j. 9 As 323/2017-61, bod 31). Metodickou činnost ve vztahu k tvorbě obecně závazných

---

⁴ Tuto právní notorii vyjádřil Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 16. července 2020, č. j. 1 Afs 455/2019-47, bod 26, kde konstatoval: „Závěr městského soudu, že důvodová zpráva představuje pouze ‚určité nezávazné vodítko k interpretaci zákonných ustanovení‘ hodnotí Nejvyšší správní soud jako správný (argumentace obsahem důvodové zprávy je však pouze jednou z výkladových metod právních norem, umožňující hledat původní, historický, úmysl zákonodárce). Tato skutečnost soudu obecně nebrání, aby své závěry opřel mimo jiné i o argumenty uvedené v důvodové zprávě, pokud je vyhodnotí jako přesvědčivé, avšak stejně tak dobře nemusí k textu důvodové zprávy přihlížet, pokud dle jeho přesvědčení lze smysl právní normy dovodit pomocí jiných výkladových metod (například pomocí výkladu teleologického).“

⁵ WINTR, Jan. *Metody a zásady interpretace práva*. 2. vyd. Praha: Auditorium, 2019, s. 140.

vyhlášek stran zákonnosti jejich obsahu v rámci veřejné správy tudíž zcela pochopitelně vykonává pouze Ministerstvo vnitra.⁶

[20] K výhradě obce ohledně nejednotného přístupu jednotlivých rezortů k řešené problematice Ministerstvo vnitra podotýká, že v dané věci aktivně spolupracuje jak s Ministerstvem financí, tak Generálním finančním ředitelstvím. Tato spolupráce se mimo jiné projevuje v součinnosti při přípravě návrhu změny zákona o dani z nemovitých věcí, která by shora uvedené neadekvátní vyjádření záměru zákonodárce v zákoně o dani z nemovitých věcí (nesprávné pochopení a užití pojmu „část obce“) měla napravit. Ministerstvo vnitra však v současné době nemůže postupovat jiným způsobem než shora vyloženým, neboť OZV v daném kontextu nepřipustně zasahuje do základního práva osob na vlastnictví (čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Právní stát je přitom slovy Ústavního soudu postaven na prioritě občanů před státem či jinými veřejnoprávními korporacemi včetně obcí a měst, z čehož vyplývá, že ze strany státní moci musí být zajištěn respekt k jejich základním právům a svobodám.

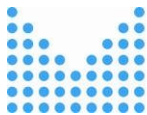
[21] K argumentaci obce pro vymezení části území obce Opatovice nad Labem, jakožto souvislé oblasti s „*v podstatě těžkým průmyslem*“ Ministerstvo vnitra poznamenává, že obce mohly upravovat koeficienty pro jednotlivé „části obce“ obecně závaznými vyhláškami již od počátku účinnosti zákona o dani z nemovitých věcí (tj. od 1. ledna 1993), a to na základně dodnes platného § 6 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 3 písm. a) zákona o dani z nemovitých věcí. Pojem „část obce“ tak nepředstavuje novum. Jak již bylo zmíněno v bodě 13 této výzvy, zákonodárce v minulosti dokonce přímo a výslovně novelizoval znění zákona o dani z nemovitých věcí účinné do 31. prosince 1993, aby bylo z jeho pohledu zcela jednoznačné (nevyvolávalo interpretační spory), že jednotlivými částmi obce se nemohou rozumět jednotlivé pozemky či stavby.

[22] Ministerstvo vnitra územní rozsah „části obce“ v minulosti nepřezkoumávalo proto, že obcím vymezování „části obce“ v obecně závazných vyhláškách nečinilo obtíže, resp. za „části obce“ byla téměř výhradě označována jednotlivá katastrální území obcí. Uvedené odpovídalo ustálenému chápání pojmu „část obce“, který byl historicky vykládán v kontextu se zákonem o obcích. V této souvislosti lze např. odkázat na metodický materiál zpracovaný Ministerstvem vnitra a Kanceláří Veřejného ochránce práv „Doporučení pro obce a města – Obecní daně“ z roku 2010.⁷

[23] Ke konkrétnímu prošetřování územního vymezování „části obce“ v obecně závazných vyhláškách o koeficientech daně z nemovitých věcí Ministerstvo vnitra

⁶ WINTŘ Jan. *Metody a zásady interpretace práva*. 2. vyd. Praha: Auditorium, 2019, s. 140.

⁷ Doporučení pro obce a města – Obecní daně, s. 55. Dostupné na: https://www.ochrance.cz/uploads-import/Publikace/Doporučení_Obecní_daně.pdf

přistoupilo v návaznosti na značný nárůst stížností, které Ministerstvo vnitra obdrželo v souvislosti s vydáváním obecně závazných vyhlášek o místních koeficientech daně z nemovitých věcí po 1. lednu 2021, ve kterých se obce od ustáleného výkladu pojmu „část obce“ odchylují (pojem „část obce“ si vykládají nepřipustně extenzivně jako jednotlivé zdanitelné pozemky a stavby či jejich soubory).

IV. Závěr

[24] Na základě výše uvedených důvodů Ministerstvo vnitra shledalo obecně závaznou vyhlášku obce Opatovice nad Labem č. 1/2022, o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí, v rozporu s § 12 zákona o dani z nemovitých věcí.

[25] Ministerstvo vnitra proto obec Opatovice nad Labem žádá, aby tato výzva byla projednána na nejbližším zasedání Zastupitelstva obce Opatovice nad Labem a na tomto zasedání zastupitelstvo rozhodlo o zjednání nápravy nezákonné obecně závazné vyhlášky obce Opatovice nad Labem č. 1/2022, o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí, případně výslovně rozhodlo, že se s touto výzvou neztotožňuje a tuto svou vůli vyjádřilo ve svém rozhodnutí.

[26] Nápravu vytknuté nezákonnosti předmětné obecně závazné vyhlášky je s ohledem na § 16a odst. 1 zákona o dani z nemovitých věcí v současné době možné zjednat pouze jejím zrušením bez náhrady.

[27] Nejpozději do 7 kalendářních dnů od uplynutí lhůty ke zjednání nápravy Vás žádáme, abyste informovali Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4, zda byla náprava zjednána či nikoliv, včetně rozhodnutí příslušného orgánu obce Opatovice nad Labem dle předchozích odstavců.

[28] V případě, že obec zjedná nápravu, žádá Ministerstvo vnitra v téže lhůtě o zaslání následujících podkladů:

1. **obecně závazné vyhlášky**, již byla zjednána náprava rozporu napadené obecně závazné vyhlášky Vaší obce se zákonem;
2. **zápisu zasedání zastupitelstva** Vaší obce, na kterém byl schválen právní předpis obce uvedený v předchozím bodě (včetně údajů o počtu přítomných členů zastupitelstva, o výsledku hlasování, přijatých usnesení a podpisů starosty nebo místostarosty a určených ověřovatelů);

3. **dokladu o vyhlášení obecně závazné vyhlášky dle bodu 1.**, z něhož bude patrné, kdy byl tento právní předpis Vaší obce vyhlášen ve Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů.

[29] V případě, že ve shora uvedené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, přistoupí Ministerstvo vnitra dle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o obcích k uplatnění dalších dozorových opatření, tj. k zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky.

[30] Metodickou pomoc a součinnost při zjednání nápravy shledaného rozporu předmětné obecně závazné vyhlášky Vaší obce se zákonem je Vám připraveno poskytnout na základě Vaší žádosti oddělení metodiky dozoru odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstvo vnitra (kontaktní osoba Mgr. Adam Škadra, tel. 974 816 615, e-mail: adam.skadra@mvcz.cz). Obci současně nabízíme možnost využití osobního metodického projednání věci.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Vyřizuje: Mgr. Adam Škadra
tel. č.: 974 816 615
e-mail: odbordk@mvcz.cz